

113614 III / 1

akce 270/04/212

Dziś upływa rok od chwili, gdy Józef Piłsudski na czele pierwszej kompanji strzelców przekroczył kordon rosyjski i rzucił narodowi hasło walki z Rosją o oswobodzenie Polski.

Dzień ten pozostanie na zawsze pamiętny w naszych dziejach, będzie dla nas świętem narodowym. Oto pierwszy raz po pięćdziesięciu latach hańbiącej niewoli, otrząsnąwszy ze siebie łańcuchy i pleśń więzienną, zerwał się naród do boju o swe najświętsze nieprzedawnione prawa, zbrojną ręką sięgnął po wolność.

Z cichej zapomnianej mogiły, powszechną znową milczenia przywalonej, jak widmo zjawił się przed oczami ludów, „tak hartowny, że w gromach nie pęknie.“ Wszakże biją w Ojczyznę naszą grom za gromem, szerzą zniszczenie i pożogę, a nieustraszony hufiec bojowników świętej sprawy naszej idzie za wodzem swym w ogień bitew piekielnych i w ogniu tym rośnie do legendowej miary, zda się nadludzkiem obdarzony męstwem i mocą, hartem i odwagą.

Cześć wam, młodzi bohaterowie, którzy na wolność orzając krwią polewacie ziemię rodzinną pod posiew wielkiej przyszłości!

Cześć ci, Wodzu uwielbiany, który w dusze tej młodzieży tchnąłeś żądę wielkich czynów, wlałeś w nie najczystszy ogień miłości i wiary, miłości dla Polski—wiary, że nie zginęła, póki żyją ci, co z radosną ochotą giną dla niej.

Dzięki Tobie zabłysnął nam nowy dzień krwi i chwały, zapowiadający słoneczne jutro wolności.

Liga Kobieta Pogotowia Wojennego.

W Piotrkowie dnia 6 Sierpnia 1915

